מתני' בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים ר' אליעזר אומר מועלין בו ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא ר"ע אומר אין מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא אמר ר"ע והרי המפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות לא כשם שדמה פוטר את בשרה כך הוא פוטר את בשר חברתה אם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה דין הוא שיפטר את בשר עצמה *אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר אין מועלין בהן ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא רבי עקיבא אומר מועלין בהן וחייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא: **גמ'** והני תרתי למה לי צריכי דאי איתמר בקדשי קדשים הוה אמינא בהא קא אמר ר' אליעזר מועלין בו משום דזריקה כתיקנה מפקא מידי מעילה שלא כתיקנה לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה מודי לר"ע דאפילו שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה ואי איתמר גבי קדשים קלים הוה אמינא גבי קדשים קלים הוא דאמר ר"ע מועלין בהן דאפילו זריקה שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה אבל קדשי קדשים דלאפוקי הוא שלא כתיקנה לא מפקא מידי מעילה קמ"ל אתמר אמר ר' יוחנן כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא שיצא א] מקצתו אבל יוצא כולו לא אמר ר"ע א"ל רב אסי לרבי יוחנן כבר לימדוני חבירי שבגולה מחשבין

בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דם רבי אליעזר אומר מועלין. למאן דאמר יוצא אכילה שמיה ג] *ולמ"ד יוצא זריקה צריך לפרש דמיירי קודם שנראה לזריקה ולמ"ד יוצא שחוטה דמיירי קודם שנראה לקבל דם ולכך מועלין משום דלית ליה לרבי אליעזר דאין זריקה מועלת ליוצא לאפוקי מידי *מעילה ואין חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא ד] דבעינן *יותר לטהורים והכא כיון דיוצא לא *טתר לטהורים הוא וגבי נותר ילפינן חילול מטומאה כדאמרינן פרק בית שמאי (זבחים דף מה.) וגבי פיגול נמי אמרינן בזבחים (דף כח:) כהרצאת כשר כך הרצאת פסול דבעינן שיקרבו כל מתיריו וכיון דיוצא הוא לא מיקרי כל מתיריו ר' עקיבא אומר מועלין דקסבר זריקה מועלת ליוצא א"ר עקיבא ה] המפריש חטאתו וכו' והרי שתיהן עומדות כלומר ששחט את שתיהן בבת אחת כדאמר בגמ' דהלא מזה זורק דלא מזה זורק ו] לא כשם שדמה פוטר את בשרה ממעילה כו' כלומר אי אתה מודה שכשם שהדמה פוטר בשרה ממעילה ז] *כך לא ימעט בבשר חבירתה ואע"פ שהיא פסולה ואם כן שכך הוא אף ח] לדבר זה דין הוא שיפטר את של עצמה פירוש כל שכן שיפטר את של עצמה אע"פ שיצא והוקא פסול יוצא אהה למד דמהניא ליה זריקה כדפירשנו אבל שאר פסולים ט] דאמורי מודה ר"ע שאין חמים כמפרים שהרי כמה פסולין יש בזבחים דמודה בהן ר"ע דלא מהניא בהו זריקה אלא פסול יוצא דוקא מסתברא ליה י] דמועיל: **אימורי** קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר אין מועלין. לפי שעדיין לא הובער חלק גבוה מאחר שנפסל ביוצא דאין זריקה מועלת ליוצא ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר כדפי' לעיל טעמא בכולהו ר"ע אומר מועלין בהם דקסבר זריקה מועלת ליוצא: **והני** תרתי ל"ל. יא] לאשמועינן פלוגתא דר"ע ור"א בקדשי קדשים ואימורי קדשים קלים: **שלא** כתיקונה לא מפקא מידי מעילה אבל לאתויי לידי מעילה. כגון באימורי קדשים קלים אימא מודה ליה לר"ע דמועלין כו' תימה דהכא משמע שיש לו יב] להביא יותר *מידי מעילה ולעיל משמע איפכא דקאמר דזריקה שלא כתקונה לא מייתי לידי מעילה ומ"מ מפקע מידי מעילה ואמר מורי רבינו ה"ר פרץ שי' דלעיל איכא טעמא והכא איכא טעמא דלעיל יג] כשנעשית הזריקה עצמה בפסול שפיגל בשחיטה או בקבלה הלכך אינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים יד] דלא קרינא ביה קדשי ה' אבל מוציאה מידי מעילה בקדשי קדשים דאשכחן דאחשביה רחמנא זריקה לענין לאתויי כרת באכילה טו] דבעינן הרצאה בפיגול *ואפ"ה אמר רחמנא טז] דהאי כל פיגול חייב כרת ואם כן לענין מעילה יז] קרינא בהו ראוי לאכילת אדם ופקע להו קדשי ה' כי זה טעם וזה חולק פירש מורי למעלה גבי ההיא דרב גידל אבל הכא מיירי שהזריקה נעשית בהכשר אלא מרק על דבר שאינו ראוי שיצא הבשר הלכך לענין להוציא מידי מעילה לא מהניא הזריקה דהכתי לא איפשרי יח] באכילה דלא אשכחן דחשביה רחמנא זריקה בכי האי גוונא שהזריקה בהכשר על דבר שאין ראוי אבל להביא לידי מעילה אימא מודה ליה לר"ע דמועלין דהא מעשה הזריקה עצמה בהכשרה אלא שהיא נעשית על דבר שאין ראוי ואם כן קרינן בהו קדשי ה' לענין מעילה יט] דהא קאמר עולה לא ירד: **כי** אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא שיצא מקצתו. דמגו דמהני זריקה להאי דגואי מהני להאי דבראי *ואף על גב דיליף ליה ממפרים הייטו כ] מקצתו יצא דדמי ליה: **א"ל** רב אסי לרבי יוחנן כבר לימדוני חברי מחשבין על האבוד ועל השרוף. כא] אם אבדה חצי הזבח או נשרפה והוא זורק את הדם ע"מ לאכול כזית מאותו חלק שאבד או נשרף כב] [חוץ לזמנו] מחשבתו מועלת לקבוע פיגול בשאר הבשר כג] (שהרי) שהוא בעין והא כד] אבד ושרף דליתנהו סומא דקושיא היא דהא כה] שאינו כלל בעולם קאמר דמחשבתו מחשבה לפגל וא"כ הכי נמי גבי יצא כולו אמאי לא מהניא זריקה אלא והלא דר"ע מיירי אף כשיצא כולו ומאי אמר רב אסי הכי קושיא דמקשי הש"ס מרב אסי לרב אסי כדמסקינן וקשיא מה היא התשובה שהשיב רב אסי על דברי רבי יוחנן כו] דמדמה שאר פסולין ליוצא דהא פירשתי במתניתין שאין לדמות כז] לכן נראה לי כגירסת הספרים שגורסים א"ל אסי כבר לימדוני חבירי כו' ומילתיה באפי נפשיה כח] ולא להשיב על דברי רבי יוחנן והא דקאמר והא אבוד ושרוף דליתנהו בעולם החילת דברי המקשן הוא שבא להקשות ומי אמר רב אסי כו' כלומר דאף על גב דליתנהו בעולם אפילו הכי מחשבין:

חשב

מתני' בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים. ואח"כ נכנס ושוב זרק הדם: ר' אליעזר אומר אע"פ שזרק הדם מועלין בו. דס"ל לר"א דזריקה אינה מועלת ליוצא להוציאה מידי מעילה: ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא. הואיל דיוצא אינה קובעת בפיגול ונותר וטמא אלא זריקה כשירה: ר"ע אומר. אפילו לא חזר והכניסו כיון שזרק אין מועלין בו דזריקה מועלת ליוצא: וחייבין עליו כו'. דהא זריקה דיוצא קובעת בפיגול ונותר כזריקה כשרה ויש ספרים שכתוב בהן אבל חייבין והאי אבל הוא כמו באמת אמרו כמו אבל אשמים אנחנו (בראשית מב): אמר ר"ע. דבעי לאתויי ראיה למאן דאמר זריקה מועלת ליוצא: והרי שתיהן עומדות. ושחט את שתיהן וזרק של אחת מהן והויא לה אידך חברתה מותר חטאת מפני שמרקה דמה של אחת: לא כשם שדמה פוטרת. כלומר אי אתה מודה שכשם שאותה שזרק דמה פוטרת בשרה מן המעילה כך פוטרת חברתה זו שלא נזרק דמה מן המעילה דכשה אחד מן שהרי יכול לזרוק דמה של איזו מהן שירצה: אם פטר את בשר חברתה מן המעילה. אע"ג דפסולה היא דהא הויא מותר חטאת דין הוא שיפטור זריקת דמה בשר של עצמה מן המעילה אע"פ שיש בהן פסול דיוצא הואיל ואשכחן דפוטר את בשר חברתה אע"פ שיש בה פסול מותר: אימורי קדשים קלים. שיצאו *וחזרו וזרק דמן: ר"א אומר אין מועלין בהן. דהוו כמו לפני זריקה דזריקה יציאה אינה מביאה אימורי קדשים קלים לידי מעילה כמו זריקה כשרה: ר"ע אומר מועלין בה. דזריקת יציאה מביאה אימורי קדשים קלים לידי מעילה: גמ' הני תרתי. פלוגתא דפליגי רבי אליעזר ור"ע בבשר קדשי קדשים ובאימורי קדשים קלים: למה לי. כיון דתנא חדא מילתא שמעינן אידך דכיון דלית ליה לרבי אליעזר דזריקה אינה מועלת ליוצא לאפוקי בשר קדשי קדשים מידי מעילה אינה מועלת נמי להביא קדשים קלים שיצאו לידי מעילה וכי היכי דאית ליה לר"ע דזריקה מועלת ליוצא להוציא בשר קדשי קדשים מן המעילה ה"נ מועלת להביא אימורי קדשים קלים לידי מעילה ולמה לי דפליגי בתרתי: זריקה כתיקנה. בלא פסול מפקא ממעילה: שלא כתיקנה. כגון ליוצא: אבל לאיתויי אימורי קדשים קלים למעילה. דהייט לאומרה אימא מודה ליה לר"ע קמ"ל דבהא נמי פליגי: איתמר א"ר יוחנן כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא. הייט שיצא מקצת הבשר ולא יצא כולו דמגו דמהניא זריקה למקצה שבפנים מהניא נמי להוצאת מקצת שיצא: אבל יצא כולו לא אמר רבי עקיבא. דמהניא *וכו' דכמו דליתיה לבשר דמי:

מחשבין

(זבחים [illegible])

זבחים [illegible]

פי' כנכנס מ"ש של רש"י

רבינו גרשום

כרב גידל והיינו דקאמר במסכת מנחות הא איתותב רב גידל: בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים. ואח"כ נכנס ואח"כ זרק את הדם: ר' אליעזר אומר מועלין. דלא כרב גידל והיינו דקאמר במסכת מנחות (הא איתותב רב גידל) ואע"פ שזורק את הדם דסבירא ליה לר' אליעזר דאין זריקה מרציא ליוצא לאפוקיה ממעילה: ואין חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא. הואיל ויצא דזריקה כשרה קבעה לפיגול ולא פסולה: ר' עקיבא אומר אין מועלין בו. דקסבר דזריקה מרציא ליוצא אבל חייבין האי אבל הוא כמו (ברם) באמת [אבל אשמים]: הני תרתי פלוגתא דרבי אליעזר ורבי עקיבא בבשר קדשי קדשים ובאימורי קדשים קלים למה לי. כיון דתנא חדא ממילא שמעינן אידך דכיון דאית ליה לר' אליעזר דאין זריקה מועלת ליוצא לאפוקי בשר קדשי קדשים מידי מעילה אין מועלת נמי ליוצא להביא אימורי קדשים קלים לידי מעילה וכי היכי דאית ליה לר' עקיבא דזריקה מועלת ליוצא לאפוקי בשר קדשי קדשים מידי מעילה מועלת נמי ליוצא להביא אימורי קדשים קלים לידי מעילה למיפלג בתרתי למה לי: בזריקה כתיקנה בלא פיסול מפקא אבל לאיתויי נבי אימורי קדשים קלים אימא מודי לר' עקיבא קמ"ל דפליג נמי. ואי איתמר כו': אמר רבי יוחנן כי אמר ר' עקיבא [illegible] שיצא מקצתו ולא כולו. דמינו דמהניא להתיא מקצת שבפנים מהניא נמי להוצאת מקצת שיצא [illegible]

מחשבין

שיטה מקובצת

א] מקצתו. אבל יצא כולה (אות ו' נמחק). עי' תוס' מנחות (דף יב ע"א) ד"ה ה"ם: ב] מה"ד דזריקה אות ו' נמחק: ג] שניט ניהא ולמ"ד יותר זריקה צריך לומר דמיירי קודם כו' דם שנזרקה היתה קרובה כל כך לחוץ שאף תחלתה היה סוף הבהמה לצאת הוא ע"י פירכוס ולכך: ד] וטמא גבי פיגול אמרינן בזבחים כהרצאת כשר כך הרצאת פסול דבעינן קרבו כל מתיריו וכיון דיצא תו לא מיקרב כל מתיריו וגבי נותר ילפינן חילול מטומאה כדאמרינן בפ' ב"ש וגבי טמא דבעי דבר המותר לטהורים כדאיתא בפ' הקומץ רבה (דף כט ע"ב) והכא כיון דיצא לא ניתר לטהורים הוא ר"ע אומר: ה] עקיבא והרי המפריש: ו] וזורק [illegible] אמת הוא שמיד שיזרוק הדם מאחד מהן יפסל השניה משום נתכפרו בעלים באחת לא: ז] ממעילה שלא יפסול באותה שנזרק דמה כך: ח] אף לדבריך דין הוא שיפטור על עצמה תיבת זה ל"ש ותיבות את של נמחק: ט] מתיבת דאמורי עד תיבת יש בזבחים נמחק: י] ליה למילף הס"ד ותיבת דמועיל נמחק: יא] ל"ל כלומר למה לי לאשמועינן: יב] לו יותר להביא לידי מעילה מלאפקא מידי: יג] דלעיל איירי כשנעשית: יד] קלים. גליון וכתוב בגליון וז"ל לעיל איירי שהזריקה עצמה נעשית בפסול הילכך אינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים דלא קרינא ביה קדשי ה' אבל הכא מיירי שהזריקה נעשית בהכשר אלא שזורקה על דבר שאינו ראוי הלכך לענין להוציא מידי מעילה לא מהניא הזריקה דאכתי לא איתחזי הבשר באכילה וכיון שהזריקה נעשית כהוגן ואפ"ה לא מהניא לבשר להתירה באכילה משום דהכשרות עצמה יצאה א"כ לא תועיל לה נמי [illegible] מידי מעילה דלגבי זה נעשה כמו שלא זרק דכיון דלא אחשבה רחמנא להאי זריקה כלל א"כ לא תועיל לחצאין אבל לענין להביאה לידי מעילה לאימורי קדשים קלים (א') [וראי] מהניא נהי דהבשר אינה מותרת לאכילה [illegible] נעשית בכשרות ובקדשים קלים מיד שהזריקה נעשית בהכשר או הוברר חלק גבוה ומשום הכי תועיל מעילה באימורין דהא בחלק הדיוט הוה הבשר ולא הוה לגבה כיון שפסל ולא יצא ממחיצתו רק [illegible]: טו] דבעינן כהרצאת כשר בפיגול: טז] רחמנא דהאוכל פיגול: יז] מעילה נמי קרינא: יח] איפשרי הבשר באכילה: יט] מעילה דהכי נמי קאמר אם עלה: כ] היינו יצא מקצתו דהוי סגם מינו כדפירשתי דדמי ליה: כא] השרוף פי' אם: כב] נשרף לאחר מחשבתו: כג] תיבת שהרי נמחק: כד] והא אבוד ושרוף דליתנהו: כה] דהא הני שאינו כלל בעולם קאמר דמוציא מחשבתו לפגל: כו] יוחנן אליבא דר"ע והוצה להדמות שאר [illegible] נמחק: כז] לרשות דיוצא אינו חסור ואינו כי אם חיסרון מחיצות ומסתבר דאם ביוצא אמר ר"ע דוקא דזריקה מועלת לא קשה מידי ולא היא דאפילו אמר ר"ע ביוצא תיקשי לך אפאי אמר הכא שאר פסול גדול אי מרפית זריקה למחשבת פיגול אלא ש"מ שאין לדמותם לכן: כח] נפשיה הוא ולא להשיב על דברי ר' יוחנן יבא והא דקאמר:

ניהא ולמ"ד צ"ק

כד א מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה א:

מעילה הס"ד ואח"כ ד"ה ואין חייבין כו'

ניתר צ"ק

ל"א ניתר

כה ב מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה טז:

כו ג מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ו:

כז ד מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה א:

כח ה מיי' פ"א מהל' פסה"מ הלכה לג ופי' בהו"ס:

כך פוטר בשר חבירתה ממעילה ואע"פ כו' צ"ק

נ"י צ"ק לידי מעילה

ואמר רחמנא האוכל פיגול חייב כו' צ"ק

נ"י צ"ק כיון דיליף ליה ממפרים הייטו וכו'